

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามการรับรู้และความคาดหวัง ในมุมมองของประชาชน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามการรับรู้ของประชาชน รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ แจกแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด ได้รับคืนมา 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

4.3 ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	199	49.75
หญิง	201	50.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	11	2.75
20 – 30 ปี	50	12.50
31 – 40 ปี	147	36.75
41 – 50 ปี	98	24.50
51 – 60 ปี	79	19.75
มากกว่า 60 ปี	15	3.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมามีอายุระหว่าง 41 ปี - 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 อายุ 51 ปี - 60 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 อายุ 20 ปี - 30 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	130	32.50
สมรส	250	62.50
หม้าย	7	1.75
หย่า, แยกกันอยู่	13	3.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือมีสถานภาพโสด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 หย่า, แยกกันอยู่ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และหม้าย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	45	11.25
มัธยมศึกษา	98	24.50
ปริญญาตรี	190	47.50
ปริญญาโท	36	9.00
ไม่ได้เรียน	31	7.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาคือมัธยมศึกษา จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ประถมศึกษา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ปริญญาโท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และไม่ได้เรียน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	66	16.50
ค้าขาย	43	10.75
ธุรกิจส่วนตัว	40	10.00
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	137	34.25
ยังไม่ทำงาน/มีอาชีพไม่แน่นอน	114	28.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 รองลงมาคือยังไม่ทำงาน/มีอาชีพไม่แน่นอน เช่น รับจ้างทั่วไป ทำอาชีพผสมผสานระหว่างเกษตรกรและรับจ้าง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ค้าขาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
0 – 5 ปี	53	13.25
6 – 10 ปี	36	9.00
11 – 15 ปี	22	5.50
16 ปี ขึ้นไป	289	72.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 รองลงมาอาศัยอยู่ในพื้นที่ระหว่าง 0 – 5 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 อาศัยอยู่ 6 – 10 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอาศัยอยู่ 11 – 15 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนาหรือพักอาศัย

ภูมิลำเนาหรือพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ตำบลยุหว่า	77	19.25
ตำบลแม่ก่า	36	9.00
ตำบลบ้านแม่	32	8.00
ตำบลทุ่งสะโตก	30	7.50
ตำบลน้ำบ่อหลวง	25	6.25
ตำบลบ้านกลาง	55	13.75
ตำบลทุ่งค้อม	37	9.25
ตำบลสันกลาง	27	6.75
ตำบลมะขามหลวง	35	8.75
ตำบลมะขุนหวาน	27	6.75
ตำบลท่าวังพร้าว	19	4.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีภูมิลำเนาหรือพักอาศัยภายในพื้นที่ตำบลยูงหว้า จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รองลงมาคือตำบลบ้านกลาง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตำบลทุ่งด้อม จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 ตำบลแม่แก้ว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตำบลมะขามหลวง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ตำบลบ้านแม่ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตำบลทุ่งสะโตก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตำบลสันกลางและตำบลมะขุนหวาน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตำบลน้ำบ่อหลวง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และตำบลท่าวังพร้าว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

4.2 ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่

อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนัน

ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอ

สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้าง น้อย	พอประ- มาณ	ค่อนข้าง มาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
รูปแบบการใช้อำนาจเฉพาะตัว/บารมี								
1 เป็นผู้มีบุคลิก ลักษณะ เข้มแข็ง นำเกรงกลัว	ความ คาดหวัง	3 (0.75)	10 (2.50)	131 (32.75)	141 (35.25)	115 (28.75)	3.89	0.88
	ความเป็น จริง	23 (5.75)	68 (17.00)	211 (52.75)	67 (16.75)	31 (7.75)	3.04	0.94
2 ใช้อำนาจออกคำสั่ง อย่างเด็ดขาดกับ ลูกน้อง และชาวบ้าน เพื่อให้ทุกคนทำตาม	ความ คาดหวัง	20 (5.00)	28 (7.00)	143 (35.75)	136 (34.00)	73 (18.25)	3.54	1.03
	ความเป็น จริง	32 (8.00)	84 (21.00)	188 (47.00)	67 (16.75)	29 (7.25)	2.94	0.99
3 ชอบข่มขู่เพื่อบังคับให้ ทุกคนต้องทำตาม ความต้องการของผู้นำ	ความ คาดหวัง	121 (30.25)	64 (16.00)	102 (25.50)	72 (18.00)	41 (10.25)	2.62	1.35
	ความเป็น จริง	110 (27.50)	100 (25.00)	127 (31.75)	39 (9.75)	24 (6.00)	2.42	1.16
4 มีความเชื่อมั่นใน ความคิดของตน โดย ไม่รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	ความ คาดหวัง	90 (22.50)	58 (14.50)	118 (29.50)	82 (20.50)	52 (13.00)	2.87	1.33
	ความเป็น จริง	81 (20.25)	89 (22.25)	137 (34.25)	60 (15.00)	33 (8.25)	2.69	1.19
5 มักลงโทษรุนแรงกับ ลูกน้องที่ไม่ทำตาม ความต้องการของผู้นำ เพื่อให้เจ็ดหลาย	ความ คาดหวัง	119 (29.75)	76 (19.00)	97 (24.25)	65 (16.25)	43 (10.75)	2.59	1.35
	ความเป็น จริง	133 (33.25)	96 (24.00)	116 (29.00)	38 (9.50)	17 (4.25)	2.28	1.15

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้างน้อย	พอประมาณ	ค่อนข้างมาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD	
6 จะให้รางวัลกับผู้ที่จงรักภักดีและยอมปฏิบัติตามคำสั่งของตนเพื่อเป็นขวัญ กำลังใจ	ความคาดหวัง	63 (15.75)	62 (15.50)	104 (26.00)	95 (23.75)	76 (19.00)	3.15	1.33	
	ความเป็นจริง	83 (20.75)	107 (26.75)	136 (34.00)	52 (13.00)	22 (5.50)	2.56	1.12	
รวมด้านรูปแบบการใช้อำนาจบริหาร	ความคาดหวัง						3.11	0.89	
	ความเป็นจริง						2.65	0.76	
อำนาจประเพณีนิยม	7 เป็นผู้มีบุคลิกสุภาพวางตัวเหมือนเจ้านาย	ความคาดหวัง	54 13.50	61 15.25	130 32.50	85 21.25	70 17.50	3.14	1.26
		ความเป็นจริง	56 14.00	92 23.00	150 37.50	73 18.25	29 7.25	2.82	1.11
8 เคารพในจารีตประเพณีหรือธรรมเนียมปฏิบัติของชุมชนหมู่บ้าน	ความคาดหวัง	4 1.00	4 1.00	63 15.75	154 38.50	175 43.75	4.23	0.82	
	ความเป็นจริง	17 4.25	36 9.00	123 30.75	157 39.25	67 16.75	3.55	1.01	
9 การใช้อำนาจอยู่ในกรอบของจารีตประเพณีของชุมชน	ความคาดหวัง	7 1.75	17 4.25	68 17.00	146 36.50	162 40.50	4.10	0.95	
	ความเป็นจริง	19 4.75	45 11.25	155 38.75	137 34.25	44 11.00	3.36	0.98	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้าง น้อย	พอประ- มาณ	ค่อนข้าง มาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
10 ชอบให้ลูกน้องและ ชาวบ้านให้ความ เคารพ นอบน้อม	ความ คาดหวัง	33	44	143	96	84	3.39	1.17
	ความเป็น จริง	43	70	178	70	39	2.98	1.08
		10.75	17.50	44.50	17.50	9.75		
รวมด้านอำนาจประเพณี นิยม	ความ คาดหวัง						3.71	0.73
	ความเป็น จริง						3.18	0.66
อำนาจตามกฎหมาย								
11 เป็นผู้ที่เข้ามารับ ตำแหน่งอย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย	ความ คาดหวัง	1	6	42	119	232	4.44	0.76
	ความเป็น จริง	19	37	79	105	160	3.88	1.18
		4.75	9.25	19.75	26.25	40.00		
12 เคารพ และปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	ความ คาดหวัง	2	5	45	152	196	4.34	0.76
	ความเป็น จริง	13	45	122	137	83	3.58	1.04
		3.25	11.25	30.50	34.25	20.75		
13 บังคับใช้กฎหมาย และ ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับอย่าง เคร่งครัด	ความ คาดหวัง	3	4	65	155	173	4.23	0.81
	ความเป็น จริง	12	53	154	122	59	3.41	0.99
		3.00	13.25	38.50	30.50	14.75		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้างน้อย	พอประมาณ	ค่อนข้างมาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
14 ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเสมอภาค เป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ	ความคาดหวัง	2	6	54	127	211	4.35	0.81
	ความเป็นจริง	0.50	1.50	13.50	31.75	52.75		
	ความเป็นจริง	21	54	154	114	57	3.33	1.05
15 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และตัดสินใจบนความถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย	ความคาดหวัง	2	4	51	150	193	4.32	0.77
	ความเป็นจริง	0.50	1.00	12.75	37.50	48.25		
	ความเป็นจริง	14	45	161	121	59	3.42	0.99
16 มีความยืดหยุ่นในบางกรณีที่ไม่ขัดกับหลักการกฎหมายและระเบียบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย	ความคาดหวัง	2	13	82	148	155	4.10	0.87
	ความเป็นจริง	0.50	3.25	20.50	37.00	38.75		
	ความเป็นจริง	22	50	174	102	52	3.28	1.02
รวมด้านอำนาจตามกฎหมาย	ความคาดหวัง						4.30	0.63
	ความเป็นจริง						3.48	0.85
17 <u>คุณลักษณะความเป็นผู้นำ</u> เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	ความคาดหวัง	3	4	41	194	158	4.25	0.74
	ความเป็นจริง	0.75	1.00	10.25	48.50	39.50		
	ความเป็นจริง	13	47	158	117	65	3.44	1.00
	ความเป็นจริง	3.25	11.75	39.50	29.25	16.25		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้าง น้อย	พอประ- มาณ	ค่อนข้าง มาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
18 มีความมุ่งมั่น ทะเยอทะยานที่จะ ทำงานให้สำเร็จ	ความ คาดหวัง	0	4	56	170	170	4.27	0.73
	ความเป็น จริง	0.00	1.00	14.00	42.50	42.50		
	ความเป็น จริง	15	68	153	116	48	3.29	1.01
19 มีความกล้าในการ ตัดสินใจ และสามารถ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	ความ คาดหวัง	1	8	48	154	189	4.31	0.78
	ความเป็น จริง	0.25	2.00	12.00	38.50	47.25		
	ความเป็น จริง	17	56	164	118	45	3.30	0.99
20 เป็นผู้ที่มีความจริงจัง และสนใจเรื่อง สิ่งแวดล้อม และสังคม	ความ คาดหวัง	3	10	56	150	181	4.24	0.84
	ความเป็น จริง	0.75	2.50	14.00	37.50	45.25		
	ความเป็น จริง	28	61	161	100	50	3.21	1.07
21 มีวุฒิภาวะสามารถ ทำงานท่ามกลาง ความเครียดได้	ความ คาดหวัง	3	10	71	149	167	4.17	0.86
	ความเป็น จริง	0.75	2.50	17.75	37.25	41.75		
	ความเป็น จริง	34	56	190	84	36	3.08	1.02
22 เป็นผู้เชื่อถือได้ ไม่ โลเล	ความ คาดหวัง	3	7	50	153	187	4.28	0.81
	ความเป็น จริง	0.75	1.75	12.50	38.25	46.75		
	ความเป็น จริง	22	55	164	108	51	3.28	1.03

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าดง
จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้าง น้อย	พอประ- มาณ	ค่อนข้าง มาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
23 สามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้	ความ คาดหวัง	1 0.25	4 1.00	47 11.75	140 35.00	208 52.00	4.38	0.75
	ความเป็น จริง	18 4.50	45 11.25	119 29.75	129 32.25	89 22.25	3.57	1.09
	24 มีความรับผิดชอบและ เต็มใจที่จะทำงานใน หน้าที่หรือได้รับ มอบหมาย	ความ คาดหวัง	1 0.25	6 1.50	43 10.75	151 37.75	199 49.75	4.35
	ความเป็น จริง	17 4.25	50 12.50	142 35.50	117 29.25	74 18.50	3.45	1.06
	25 มีความสามารถในการ จูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ ผู้ได้บังคับบัญชาหรือ ชาวบ้าน ให้ความ ร่วมมือ สามัคคีกัน	ความ คาดหวัง	4 1.00	6 1.50	49 12.25	149 37.25	192 48.00	4.30
	ความเป็น จริง	20 5.00	46 11.50	165 41.25	113 28.25	56 14.00	3.35	1.02
	26 มีความสามารถในการ พูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ ตามเข้าใจได้	ความ คาดหวัง	4 1.00	2 0.50	58 14.50	142 35.50	194 48.50	4.30
	ความเป็น จริง	27 6.75	51 12.75	168 42.00	103 25.75	51 12.75	3.25	1.05
	27 มีความรู้ ความสามารถ ในการคิด ตัดสินใจ อย่างมีหลักการและ เหตุผล	ความ คาดหวัง	3 0.75	8 2.00	42 10.50	161 40.25	186 46.50	4.30
	ความเป็น จริง	19 4.75	57 14.25	175 43.75	108 27.00	41 10.25	3.24	0.98

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน		น้อย	ค่อนข้างน้อย	พอประมาณ	ค่อนข้างมาก	มาก	ค่าเฉลี่ย	SD
28 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	ความคาดหวัง	3	8	46	143	200	4.32	0.81
	ความเป็นจริง	0.75	2.00	11.50	35.75	50.00		
		31	51	169	108	41	3.19	1.04
29 มีความรับผิดชอบและเต็มใจที่จะทำงานในหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย	ความคาดหวัง	3	8	43	150	196	4.32	0.80
	ความเป็นจริง	0.75	2.00	10.75	37.50	49.00		
		26	51	151	120	52	3.30	1.06
30 มีความสามารถในการจูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาหรือชาวบ้านให้ความร่วมมือ สามัคคีกัน	ความคาดหวัง	3	9	52	132	204	4.31	0.84
	ความเป็นจริง	0.75	2.25	13.00	33.00	51.00		
		24	65	142	113	56	3.28	1.08
31 มีความสามารถในการพูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ตามเข้าใจได้	ความคาดหวัง	1	6	48	134	211	4.37	0.77
	ความเป็นจริง	0.25	1.50	12.00	33.50	52.75		
		22	46	136	126	70	3.44	1.08
รวมด้านคุณลักษณะความเป็นผู้นำ	ความคาดหวัง						4.30	0.62
	ความเป็นจริง							
							3.31	0.84

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามการรับรู้และตามความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน		ค่าเฉลี่ย	SD
รวมทุกด้าน	ความคาดหวัง	3.99	0.49
	ความเป็นจริง	3.20	0.62

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.49$) ต่อการมีภาวะผู้นำของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับรูปแบบการใช้อำนาจ และคุณลักษณะการเป็นผู้นำ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามแต่ในทางปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างกลับมีความรู้สึกที่ว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการมีภาวะผู้นำดังกล่าวในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 0.62$) เท่านั้น ดังรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ด้านรูปแบบการใช้อำนาจบารมี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้กำนันผู้ใหญ่บ้านใช้อำนาจบารมีพอประมาณ ($\bar{X} = 3.11$, $SD = 0.89$) และในส่วนความเป็นจริงพบว่ามีการใช้อำนาจบารมีอยู่ในระดับพอประมาณ ($\bar{X} = 2.65$, $SD = 0.76$) เช่นเดียวกัน โดยสามารถเรียงลำดับพฤติกรรมที่แสดงถึงการใช้อำนาจบารมีจากมากไปหาน้อยแยกตามประเด็นความคิดได้ ดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับการใช้อำนาจบารมีที่กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้ใช้ ในระดับค่อนข้างมาก คือ เป็นผู้มีบุคลิก ลักษณะเข้มแข็ง นำเกรงกลัว ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.88$) รองลงมาคือใช้อำนาจออกคำสั่งอย่างเด็ดขาดกับลูกน้อง และชาวบ้านเพื่อให้ทุกคนทำตาม ($\bar{X} = 3.54$, $SD = 1.03$)

ในส่วนการใช้อำนาจบารมีที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ใช้พอประมาณ คือ การให้รางวัลกับผู้ที่ยังรักภักดีและยอมปฏิบัติตามคำสั่งของคนเพื่อเป็นขวัญ กำลังใจ ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 1.33$) รองลงมาคือ มีความเชื่อมั่นในความคิดของตน โดยไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X} = 2.87$, SD

= 1.33) และการขอข่มขู่เพื่อบังคับให้ทุกคนต้องทำตามความต้องการของผู้นำ ($\bar{X} = 2.62$, $SD = 1.35$) ตามลำดับ

การใช้อำนาจที่มีที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ใช้ในระดับต่ำ คือ การมั่งกลงโทษรุนแรง กับลูกน้องที่ไม่ทำตามความต้องการของผู้นำ เพื่อให้เซ็ดหลาย ($\bar{X} = 2.59$, $SD = 1.35$)

สำหรับความเป็นจริงที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้จากพฤติกรรมที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาในด้านการใช้อำนาจที่มีในระดับพอประมาณ คือ เป็นผู้มีบุคลิก ลักษณะเข้มแข็ง นำเกรงกลัว ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.94$) รองลงมาคือ ใช้อำนาจออกคำสั่งอย่างเด็ดขาดกับลูกน้อง และชาวบ้านเพื่อให้ทุกคนทำตาม ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.99$) และมีความเชื่อมั่นในความคิดของตน โดยไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X} = 2.69$, $SD = 1.19$) ตามลำดับ

ในส่วนที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับต่ำ คือ การให้รางวัลกับผู้ที่ยังรักภักดี และยอมปฏิบัติตามคำสั่งของคนเพื่อเป็นขวัญ กำลังใจ ($\bar{X} = 2.56$, $SD = 1.12$) รองลงมาคือ ขอข่มขู่เพื่อบังคับให้ ทุกคนต้องทำตามความต้องการของผู้นำ ($\bar{X} = 2.42$, $SD = 1.16$) และมั่งกลงโทษรุนแรง กับลูกน้องที่ไม่ทำตามความต้องการของผู้นำ เพื่อให้เซ็ดหลาย ($\bar{X} = 2.28$, $SD = 1.15$) ตามลำดับ

ด้านการใช้อำนาจประเพณีนิยม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการใช้อำนาจตามประเพณีนิยมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.73$) แต่ในส่วนของความเป็นจริงพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีการใช้อำนาจประเพณีนิยม อยู่ในระดับพอประมาณหรือระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.66$) โดยสามารถเรียงลำดับพฤติกรรมที่แสดงถึงการใช้อำนาจประเพณีนิยมผู้นำจากมากไปหาน้อยแยกตามประเด็นได้ ดังนี้

ประเด็นความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้อำนาจประเพณีนิยม อยู่ในระดับมาก มีประเด็นเดียว คือ การเคารพในจารีตประเพณีหรือธรรมเนียมปฏิบัติของชุมชน หมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.82$)

ในส่วนการใช้อำนาจประเพณีนิยมที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ใช้ค่อนข้างมาก คือ การใช้อำนาจอยู่ในกรอบของจารีตประเพณีของชุมชน ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.95$)

การใช้อำนาจประเพณีนิยมที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ใช้ระดับพอประมาณหรือปานกลาง คือ ชอบให้ลูกน้องและชาวบ้านให้ความเคารพ นอบน้อม ($\bar{X} = 3.39$, $SD = 1.17$) รองลงมาคือ เป็นผู้มีบุคลิกสุภาพ วางตัวเหมือนเจ้านาย ($\bar{X} = 3.14$, $SD = 1.26$) ตามลำดับ

สำหรับความเป็นจริงที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้จากพฤติกรรมที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาในด้านใช้อำนาจประเพณีนิยมในระดับค่อนข้างมาก คือ เคารพในจารีตประเพณีหรือธรรมเนียมปฏิบัติของชุมชน หมู่บ้าน แต่ความคิดเห็นค่อนข้างแตกต่างกัน ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 1.01$)

ในส่วนที่มีพฤติกรรมแสดงออกอยู่ในระดับพอประมาณ คือ การใช้อำนาจอยู่ในกรอบของจารีตประเพณีของชุมชน ($\bar{X} = 3.36, SD = 0.98$) รองลงมาคือ ชอบให้ลูกน้องและชาวบ้านให้ความเคารพ นอบน้อม ($\bar{X} = 2.98, SD = 1.08$) และเป็นผู้มีบุคลิกสุภาพ วางตัวเหมือนเจ้านาย ($\bar{X} = 2.82, SD = 1.11$) ตามลำดับ

ด้านอำนาจตามกฎหมาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการใช้อำนาจตามกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, SD = 0.73$) แต่ในส่วนของความเป็นจริงพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีการใช้อำนาจตามกฎหมายอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.48, SD = 0.85$) โดยสามารถเรียงลำดับพฤติกรรมที่แสดงถึงการใช้อำนาจตามกฎหมายจากมากไปหาน้อยแยกตามประเด็นความคิดได้ ดังนี้

ประเด็นความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมาย อยู่ในระดับมาก คือ เป็นผู้ที่เข้ามารับตำแหน่งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ($\bar{X} = 4.44, SD = 0.76$) รองลงมาคือ ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเสมอภาค เป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.35, SD = 0.81$) เคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ($\bar{X} = 4.34, SD = 0.76$) รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และตัดสินใจบนความถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.77$) และบังคับใช้กฎหมาย และปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 4.23, SD = 0.81$) ตามลำดับ

ในส่วนการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังให้ใช้ค่อนข้างมาก คือ มีความยืดหยุ่นในบางกรณีที่เห็นว่าไม่ขัดกับหลักการกฎหมายและระเบียบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย ($\bar{X} = 4.10, SD = 0.87$)

สำหรับความเป็นจริงที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้จากพฤติกรรมที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาในการใช้อำนาจตามกฎหมาย ในระดับค่อนข้างมาก คือ เป็นผู้ที่เข้ามารับตำแหน่งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ($\bar{X} = 3.88, SD = 1.18$) รองลงมาคือ เคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ($\bar{X} = 3.58, SD = 1.04$) รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และตัดสินใจบนความถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมาย ($\bar{X} = 3.42, SD = 0.99$) และบังคับใช้กฎหมาย และปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 3.41, SD = 0.99$) ตามลำดับ

ในส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับพอประมาณ คือ ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเสมอภาค เป็นธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.33, SD = 1.05$) รองลงมาคือ มีความยืดหยุ่นในบางกรณีที่เห็นว่าไม่ขัดกับหลักการกฎหมายและระเบียบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย ($\bar{X} = 3.28, SD = 1.02$) ตามลำดับ

ด้านคุณลักษณะความเป็นผู้นำ กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังให้ผู้นำมีคุณลักษณะการเป็นผู้นำที่มีตามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามในระดับสูง ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.62$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างพบว่าความเป็นจริงก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านที่มีคุณลักษณะการเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ($\bar{X} = 3.31$, $SD = 0.84$) โดยสามารถเรียงลำดับพฤติกรรมที่แสดงถึงภาวะผู้นำจากมากไปหาน้อยแยกตามประเด็นความคิดได้ ดังนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับภาวะผู้นำของก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน ด้านคุณลักษณะการเป็นผู้นำที่กลุ่มตัวอย่างหวังไว้อย่างมาก ได้แก่ เป็นผู้ที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.38$, $SD = 0.75$) รองลงมาคือ มีความสามารถในการพูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ตามเข้าใจได้ ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 0.77$) มีความรับผิดชอบและเต็มใจที่จะทำงานในหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.75$) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.81$) และมีความรับผิดชอบและเต็มใจที่จะทำงานในหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.80$) เท่ากัน มีความกล้าในการตัดสินใจ และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.78$) และมีความสามารถในการจูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือชาวบ้าน ให้ความร่วมมือ สามัคคีกัน ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.84$) เท่ากัน มีความสามารถในการจูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือชาวบ้าน ให้ความร่วมมือ สามัคคีกัน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.82$) และมีความสามารถในการพูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ตามเข้าใจได้ ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.81$) และมีความรู้ ความสามารถในการคิดตัดสินใจ อย่างมีหลักการและเหตุผล ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.79$) เท่ากัน เป็นผู้เชื่อถือได้ ไม่วอกแวก ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.81$) มีความมุ่งมั่น ทะเยอทะยานที่จะทำงานให้สำเร็จ ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.73$) เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.74$) และเป็นผู้ที่มีความจริงจัง และสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม และสังคม ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.84$) ตามลำดับ

ในส่วนด้านคุณลักษณะความเป็นผู้นำก่อนข้างมาก คือ มีวุฒิภาวะสามารถทำงานท่ามกลางความเครียดได้ ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 0.86$)

สำหรับความเป็นจริงคุณลักษณะการเป็นผู้นำของก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านที่กลุ่มตัวอย่างได้รับรู้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 3.57$, $SD = 1.09$) รองลงมาคือ มีความรับผิดชอบและเต็มใจที่จะทำงานในหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.45$, $SD = 1.06$) เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 3.44$, $SD = 1.00$) และมีความสามารถในการพูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ตามเข้าใจได้ ($\bar{X} = 3.44$, $SD = 1.08$) ตามลำดับ

ในส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับพอประมาณ คือ มีความสามารถในการจูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือชาวบ้าน ให้ความร่วมมือ สามัคคีกัน ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 1.02$) รองลงมาคือ มีความกล้าในการตัดสินใจ และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} =$

3.30, SD = 0.99) และมีความรับผิดชอบและเต็มใจที่จะทำงานในหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.30$, SD = 1.06) เท่ากัน มีความมุ่งมั่น ทะเยอทะยานที่จะทำงานให้สำเร็จ ($\bar{X} = 3.29$, SD = 1.01) เป็นผู้เชื่อถือได้ ไม่วิถี ($\bar{X} = 3.28$, SD = 1.03) และมีความสามารถในการจูงใจ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือชาวบ้าน ให้ความร่วมมือ สามัคคีกัน ($\bar{X} = 3.28$, SD = 1.08) เท่ากัน มีความสามารถในการพูด ชี้แจง อธิบาย ให้ผู้ตามเข้าใจได้ ($\bar{X} = 3.25$, SD = 1.05) มีความรู้ ความสามารถในการคิด ตัดสินใจ อย่างมีหลักการและเหตุผล ($\bar{X} = 3.24$, SD = 0.98) เป็นผู้ที่มีความจริงจัง และสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม และสังคม ($\bar{X} = 3.21$, SD = 1.07) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 3.19$, SD = 1.04) และมีวุฒิภาวะสามารถทำงานท่ามกลางความเครียดได้ ($\bar{X} = 3.08$, SD = 1.02) ตามลำดับ

4.3 ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของ
 ประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก		
ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครอง ราษฎร							
1 การรู้จักคุ้นเคยกับสภาพท้องถิ่น และรู้ปัญหาของท้องถิ่น	18 4.50	56 14.00	133 33.25	129 32.25	64 16.00	3.41	1.06
2 การประสานหรืออำนวยความสะดวก แก่ราษฎรในการติดต่อ รับบริการกับส่วนราชการ	8 2.00	69 17.25	145 36.25	119 29.75	59 14.75	3.38	1.00
3 การรับฟังปัญหา นำความ เดือดร้อน และความต้องการของ ราษฎรแจ้งต่อส่วนราชการ	20 5.00	60 15.00	146 36.50	118 29.50	56 14.00	3.33	1.05
4 การควบคุมดูแลราษฎรให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายหรือระเบียบแบบ แผนของทางราชการ	13 3.25	72 18.00	158 39.50	104 26.00	53 13.25	3.28	1.01
5 การใช้อำนาจหน้าที่ในการสร้าง ความศรัทธา ความสามัคคี และ ความเป็นปึกแผ่นในหมู่บ้าน ตำบล	27 6.75	54 13.50	162 40.50	115 28.75	42 10.50	3.23	1.03
6 บทบาทและการใช้อำนาจหน้าที่ ประสานการดำเนินงานกับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	28 7.00	60 15.00	145 36.25	125 31.25	42 10.50	3.23	1.05
รวมด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครอง ราษฎร						3.31	0.88

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก		
7 ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและ อำนวยความสะดวกแก่ส่วนราชการ	15 3.75	60 15.00	138 34.50	122 30.50	65 16.25	3.41	1.05
8 การรายงานเหตุร้ายหรือเหตุการณ์ ปกติที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ตำบลต่อ ทางราชการ	16 4.00	53 13.25	141 35.25	124 31.00	66 16.50	3.43	1.04
9 การเข้าร่วมประชุมกับทางราชการ เพื่อรับฟังแนวทาง นโยบายการ ปฏิบัติหน้าที่ของตน	13 3.25	61 15.25	136 34.00	124 31.00	66 16.50	3.42	1.04
10 การประชุมราษฎรและ คณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	32 8.00	66 16.50	144 36.00	103 25.75	55 13.75	3.21	1.12
11 การจัดทำทะเบียนในท้องที่ เกี่ยวกับประชาชน ครอบครัว สัตว์ พาหนะ	31 7.75	90 22.50	175 43.75	83 20.75	21 5.25	2.93	0.97
12 การอบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมี ความรู้ ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมายหรือระเบียบแบบแผน ของทางราชการ	36 9.00	78 19.50	183 45.75	72 18.00	31 7.75	2.96	1.02
13 การนำข้อราชการไปประกาศ แจง ให้ราษฎรทราบ	15 3.75	56 14.00	150 37.50	120 30.00	59 14.75	3.38	1.02
รวมด้านการปฏิบัติต่อทางราชการ						3.25	0.83

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก		
ด้านการปฏิบัติกิจการสาธารณะ ประโยชน์							
14 แจงให้ราษฎรให้ความช่วยเหลือใน กิจการ สาธารณะประโยชน์ใน พื้นที่หมู่บ้าน ตำบล	14 3.50	55 13.75	151 37.75	124 31.00	56 14.00	3.38	1.00
15 การดูแลและคุ้มครองป้องกันที่ดิน สิ่งสาธารณะประโยชน์อันเป็น สมบัติของแผ่นดิน	24 6.00	53 13.25	149 37.25	120 30.00	54 13.50	3.32	1.06
16 การส่งเสริม จัดทำกิจกรรมที่ เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย ของราษฎร และการป้องกัน โรคติดต่อในพื้นที่	21 5.25	54 13.50	156 39.00	113 28.25	56 14.00	3.32	1.04
17 การจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาดและถูกต้องด้วย สุจริตลักษณะ	30 7.50	69 17.25	166 41.50	101 25.25	34 8.50	3.10	1.03
18 การดูแลช่วยเหลือด้านการ ชลประทานราษฎร รวมทั้งการ พัฒนาแหล่งน้ำ คู คลองในพื้นที่	28 7.00	60 15.00	168 42.00	101 25.25	43 10.75	3.18	1.04
รวมด้านการปฏิบัติกิจการสาธารณะ ประโยชน์						3.26	0.90

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก		
ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่							
19 การตรวจตรา ดูแลพื้นที่ให้ ปลอดภัยจากร้ายอันตรายที่จะ เกิดขึ้น	16 4.00	73 18.25	148 37.00	112 28.00	51 12.75	3.27	1.03
20 การรายงานเหตุร้ายหรือเหตุการณ์ ปกติที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ตำบลต่อ ทางราชการ	17 4.25	63 15.75	144 36.00	117 29.25	59 14.75	3.35	1.05
21 การปราบปรามผู้กระทำความผิดทาง อาญา การดูแลรักษาความสงบ เรียบร้อยในหมู่บ้าน	22 5.50	70 17.50	147 36.75	113 28.25	48 12.00	3.24	1.05
22 การออกปฏิบัติหน้าที่ในกรณีเกิด ภัยฉุกเฉิน เช่นเกิดสาธารณภัย	20 5.00	61 15.25	153 38.25	111 27.75	55 13.75	3.30	1.05
23 การออกตรวจตราความสงบ เรียบร้อยในพื้นที่ ตอนกลางคืน	36 9.00	62 15.50	170 42.50	83 20.75	49 12.25	3.12	1.10
รวมด้านการรักษาความสงบ เรียบร้อยในพื้นที่						3.25	0.93
ด้านการระงับข้อพิพาท/ความขัดแย้ง ในพื้นที่							
24 การอำนวยความสะดวกความเป็นธรรมในพื้นที่ หมู่บ้าน ตำบล	23 5.75	59 14.75	167 41.75	107 26.75	44 11.00	3.23	1.02
25 การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่	24 6.00	63 15.75	163 40.75	111 27.75	39 9.75	3.20	1.01

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	SD
	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก		
26 การไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการสร้าง อิทธิพลให้กับตนเอง และหมู่คณะ	33 8.25	75 18.75	154 38.50	82 20.50	56 14.00	3.13	1.13
27 การประนีประนอมยอมความ ระหว่างคู่กรณี หากเกิดเหตุการณ์ ทะเลาะวิวาทในพื้นที่	28 7.00	56 14.00	180 45.00	101 25.25	35 8.75	3.15	1.00
28 การประสานความสัมพันธ์อันดีให้ เกิดขึ้นให้หมู่บ้าน ตำบล	29 7.25	48 12.00	161 40.25	113 28.25	49 12.25	3.26	1.06
รวมด้านการระงับข้อพิพาท/ความ ขัดแย้งในพื้นที่						3.19	0.70
รวมทุกด้าน						3.25	0.78

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25, SD = 0.78$)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครองราษฎร ($\bar{X} = 3.31, SD = 0.88$) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติกิจการสาธารณะประโยชน์ ($\bar{X} = 3.26, SD = 0.90$) ด้านการปฏิบัติต่อทางราชการ ($\bar{X} = 3.25, SD = 0.83$) และด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เท่ากัน ($\bar{X} = 3.25, SD = 0.93$) อันดับสุดท้ายคือด้านการระงับข้อพิพาท/ความขัดแย้งในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.19, SD = 0.70$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในแต่ละด้านสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยและอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครองราษฎร พบว่า มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ การรู้จักคุ้นเคยกับสภาพท้องที่และรู้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.41$, $SD = 1.06$)

ในส่วนที่มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในการติดต่อ รับบริการกับส่วนราชการ ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 1.00$) รองลงมาคือ การรับฟังปัญหา นำความเดือดร้อน และความต้องการของราษฎรแจ้งต่อส่วนราชการ ($\bar{X} = 3.33$, $SD = 1.05$) การควบคุมดูแลราษฎรให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ ($\bar{X} = 3.28$, $SD = 1.01$) การใช้อำนาจหน้าที่ในการสร้างความศรัทธา ความสามัคคี และความเป็นปึกแผ่นในหมู่บ้าน ตำบล ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 1.03$) และบทบาทและการใช้อำนาจหน้าที่ประสานการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 1.05$) เท่ากันตามลำดับ

ด้านการปฏิบัติต่อทางราชการ พบว่า มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ การรายงานเหตุร้ายหรือเหตุการณ์ผิดปกติที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ตำบลต่อทางราชการ ($\bar{X} = 3.43$, $SD = 1.04$) รองลงมาคือ การเข้าร่วมประชุมกับทางราชการเพื่อรับฟังแนวทงนโยบายการปฏิบัติหน้าที่ของตน ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 1.04$) และให้การสนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกแก่ส่วนราชการ ($\bar{X} = 3.41$, $SD = 1.05$) ตามลำดับ

ในส่วนที่มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำข้อราชการไปประกาศ แจ้งให้ราษฎรทราบ ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 1.02$) รองลงมาคือ การประชุมราษฎรและคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 1.12$) การอบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ ($\bar{X} = 2.96$, $SD = 1.02$) และการจัดทำทะเบียนในท้องที่ เกี่ยวกับประชาชน ครอบครัว สัตว์พาหนะ ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.97$) ตามลำดับ

ด้านการปฏิบัติกิจการสาธารณประโยชน์ พบว่า มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด คือ แจ้งให้ราษฎรให้ความช่วยเหลือในกิจการ สาธารณะประโยชน์ในพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 1.00$) รองลงมาคือ การดูแลและคุ้มครองป้องกันที่ดิน สิ่งสาธารณประโยชน์อันเป็นสมบัติของแผ่นดิน ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 1.06$) และการส่งเสริม จัดทำ

กิจกรรมที่เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัยของราษฎร และการป้องกันโรคติดต่อในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.32, SD = 1.04$) เท่ากัน การดูแลช่วยเหลือด้านการชลประทานราษฎร รวมทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลองในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.18, SD = 1.04$) และการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดและ ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ ($\bar{X} = 3.10, SD = 1.03$) ตามลำดับ

ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ พบว่า มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด คือ การรายงานเหตุร้ายหรือเหตุการณ์ปกติที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ตำบล ต่อทางราชการ ($\bar{X} = 3.35, SD = 1.05$) รองลงมาคือ การออกปฏิบัติหน้าที่ในกรณีเกิดภัยฉุกเฉิน เช่น เกิดสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.30, SD = 1.05$) การตรวจตรา ดูแลพื้นที่ให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.27, SD = 1.03$) การปราบปรามผู้กระทำความผิดทางอาญา การดูแลรักษาความสงบ เรียบร้อยในหมู่บ้าน ($\bar{X} = 3.24, SD = 1.05$) และการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ ตอน กลางคืน ($\bar{X} = 3.12, SD = 1.10$) ตามลำดับ

ด้านการระงับข้อพิพาท/ความขัดแย้งในพื้นที่ พบว่า มีผลปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด คือ การประสานความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นให้หมู่บ้าน ตำบล ($\bar{X} = 3.26, SD = 1.06$) การอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล ($\bar{X} = 3.23, SD = 1.02$) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.20, SD = 1.01$) การ ประนีประนอมยอมความระหว่างคู่กรณี หากเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.15, SD = 1.00$) และการไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการสร้างอิทธิพลให้กับตนเอง และหมู่คณะ ($\bar{X} = 3.13, SD = 1.13$) ตามลำดับ

4.4 การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน

ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบ T – test paire สำหรับการทดสอบประชากรที่ไม่เป็นอิสระต่อกันสำหรับการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 และตั้งสมมุติฐานเพื่อใช้สำหรับการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

H_0 : ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ไม่ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน

H_1 : ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้กับความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติทดสอบ T – test paire

รายการ	N	\bar{X}	S.D.	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
การรับรู้เกี่ยวกับ ภาวะผู้นำ	400	3.20	0.62	0.79	0.71	22.40*	.000
ความคาดหวัง เกี่ยวกับภาวะผู้นำ	400	3.99	0.49				

* $P < .05$ $df = 399$

จากตารางที่ 4.10 พบว่าค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเกี่ยวกับภาวะผู้นำเท่ากับ 3.99 และค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเท่ากับ 3.20 ซึ่งค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเกี่ยวกับภาวะผู้นำมีค่าสูงกว่าการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำ เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ T – test paire แล้วพบว่ามีค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ .79 และมีค่า S.D. = 0.71 ค่า $t = 22.40^*$ และมีค่า Sig. (2-tailed) = .000

จากผลการทดสอบพบว่าภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน เนื่องจากค่าเฉลี่ยของความคาดหวังเกี่ยวกับภาวะผู้นำมีค่าสูงกว่าการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำ และค่า Sig. (2-tailed) = .000 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า Sig. ต่ำกว่า .05)

ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน

สรุปสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่าภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ต่ำกว่าความคาดหวังของประชาชน จึงได้รับการยอมรับ

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบสำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยตั้งสมมติฐานเพื่อใช้ สำหรับการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

2.1 ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบ T – test สำหรับการทดสอบปัจจัย ด้านเพศของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

2.2 ใช้สถิติทดสอบ F-test สำหรับการทดสอบปัจจัย ด้านอายุ ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

2.3 ใช้สถิติทดสอบ F-test สำหรับการทดสอบปัจจัย ด้านการศึกษา ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ศึกษาดังตั้งสมมติฐานสำหรับการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

และใช้สถิติทดสอบ T – test สำหรับการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศของ ประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอ
สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ โดยสถิติทดสอบ T – test

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	199	3.19	0.62	-.38	.71
หญิง	201	3.21	0.62		

* $P < .05$, $df = 398$

จากตารางที่ 4.11 พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเท่ากับ 3.19 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ภาวะผู้นำเท่ากับ 3.21 เมื่อค่าเฉลี่ยทั้งสองว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่นั้นทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบ T – test เมื่อทดสอบแล้วพบว่า ค่า $t = -.38$ และมีค่า $Sig. (2-tailed) = .71$

จากผลการทดสอบพบว่าเพศชายและเพศหญิงรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากค่า $Sig. (2-tailed) = .71$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ .05

ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 กล่าวคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ศึกษาดังสมมติฐานสำหรับการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

และใช้สถิติทดสอบ F – test สำหรับการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การรับรู้ภาวะผู้นำของ
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 20 ปี	11	3.44	0.73	.89	.49
20 – 30 ปี	50	3.09	0.56		
31 – 40 ปี	147	3.19	0.57		
41 – 50 ปี	98	3.24	0.61		
51 – 60 ปี	79	3.22	0.73		
มากกว่า 60 ปี	15	3.08	0.54		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเท่ากับ 3.44 อายุ 20 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 อายุ 31 – 40 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 อายุ 41 – 50 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 อายุ 51 – 60 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และอายุมากกว่า 60 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 เมื่อทดสอบความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติทดสอบ One-way ANOVA ว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่นั้น เมื่อทดสอบแล้วพบว่า ค่า $F = .89$ และมีค่า $Sig. = .49$

จากผลการทดสอบพบว่าผู้ที่มีอายุแตกต่างกันรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากค่า $Sig. = .49$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ .05

ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 กล่าวคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สมมุติฐานข้อที่ 2.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ศึกษาตั้งสมมุติฐานสำหรับการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา ของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

และใช้สถิติทดสอบ F - test สำหรับการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา ของประชาชน ว่ามีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามการศึกษา

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ประถมศึกษา	45	3.23	0.62	.36	.84
มัธยมศึกษา	98	3.21	0.64		
ปริญญาตรี	190	3.21	0.56		
ปริญญาโท	36	3.09	0.79		
ไม่ได้เรียน	31	3.19	0.67		

* P < .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 การศึกษาระดับมัศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 การศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 การศึกษาระดับปริญญาโทมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และผู้ที่ไม่ได้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 เมื่อทดสอบความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติทดสอบ One-way ANOVA ว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่นั้น เมื่อทดสอบแล้วพบว่า ค่า F = .36 และมีค่า Sig. = .84

จากผลการทดสอบพบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากค่า Sig. = .84 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ .05

ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 กล่าวคือปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา ของประชาชน ไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ของประชาชน มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

จากการทดสอบปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านข้างต้น พบว่าทุกปัจจัยไม่มีผลต่อการรับรู้ภาวะผู้นำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

สมมุติฐานข้อที่ 2 จึงได้รับการปฏิเสธ

สมมุติฐานข้อที่ 3 ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก

ผู้ศึกษาใช้สถิติทดสอบ One Sample t-test สำหรับการทดสอบสมมุติฐาน และตั้ง สมมุติฐานเพื่อใช้สำหรับการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้

H_1 : ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก ถ้าค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้น้อยกว่า 4.21 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่า t มีค่าเป็นลบ หรือ $H_1: \mu < 4.21$

หรือถ้าหากค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 4.21 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

H_0 : ประชาชนไม่ได้มีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ใน พื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ถ้าค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 4.21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าเป็นบวก หรือ $H_0: \mu \geq 4.21$

จากผลการทดสอบสมมุติฐานปรากฏผลดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบค่าสถิติ (T-value) ของ ความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอ สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

รายการ	Test Value = 4.21					
	N	\bar{X}	S.D.	df	T	sig
พึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	400	3.25	0.78	399	-24.54	.000

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด เท่ากับ 3.25 ค่าสถิติที (T-test) เท่ากับ -24.54 ค่า Sig เท่ากับ .000

สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวมของการรับรู้ภาวะผู้นำของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เท่ากับ 3.25 กับค่าที่กำหนดไว้คือ 4.21 โดยพิจารณาจากค่าสถิติที (T-test) เท่ากับ -24.54 และค่า Sig เท่ากับ .000 แสดงว่าค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ (3.25) น้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ (4.21) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่เท่ากับ .01

จากผลการทดสอบพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับไม่มาก

สมมุติฐานข้อที่ 3 จึงได้รับการยอมรับ